

Карась звичайний

Carassius carassius
(Linnaeus, 1758)

Клас
Променепері риби – Actinopterygii

Ряд
Коропоподібні – Cypriniformes

Родина
Коропові – Cyprinidae

Охоронний статус: ЧКУ: Вразливий;
ЧКК: NT

Поширення. В Європі від Великобританії та Скандинавії на півночі до Македонії й Північної Італії на півдні [1], в Сибіру в річках Північного Льодовитого океану від Північної Двіни і Печори на схід до Індигірки, Колими й озер басейну верхів'я р. Урал, на півдні в річках Каспійського моря [2].
Україна: Водойми – супутники річкових систем Чорноморсько-Азовського басейну [3; 4], в тому числі й водосховища Криму [2].

Середовище існування та особливості біології. Прісноводна осіла стагнофільна фітофільна евритермна зграйна мирна риба [3]. Населяє заплавної водойми іноді рівнинні ділянки річок зі стоячою або слабкопроточною [5-8]. Досягає статевої зрілості у віці 2-3 років, тривалість життя – понад 10 років. Нереститься у травні-липні; нерест порційний при температурі води не нижче 18 °С. Живляться карасі зоопланктоном і рослинною їжею [2; 7].

Сучасний стан. Раніше – багаточисельний представник іхтіофауни [7], належав до так званих смітних риб коропових ставків [5]. У середині ХХ ст. у Прикарпатті його частка в загальній рибопродукції водойм становила 19,1% [7]. На Закарпатті зараз ще подекуди достатньо чисельний вид [9].

Фактори загрози. Меліорація, посилення рекреаційного навантаження, браконьєрство, а також екологічна конкуренція з деякими адвентивними видами риб [10].

Рекомендовані заходи охорони. Забезпечення дієвою охороною заплавних і болотних комплексів, до складу яких належать водойми, зеселені цим видом [10].

Джерела інформації:

1. Барінова, 1957; 2. Барінова, 1960;
3. Шнаревич, 1968; 4. Татарінов, 1973;
5. Мовчан, Смірнов, 1983; 6. Мовчан, 2005; 7. Леснік, 2006. 8. Kottelat, Freyhof, 2007; 9. ЧКУ, 2009; 10. Потіш, Великопольський, 2010.

Текст: І. Скільський, Л. Потіш,
Л. Мелешук
Фото: J. Karel

